

De tota la vida que en Salustià ha estat en "Salus" de Porrera. Des que va néixer el seu primer fill -després, en va venir un altre-, aquest sobrenom li ha anat d'allò més bé, sobretot a l'hora d'aclarir confusions telefòniques. I és que, és clar, havent-hi dos Salustians a casa... "Per qui diu que demana ? Pel Salustià ? Sí, però... per quin ? Pel pare o pel fill ?". De tota la vida, també, que en "Salus" ha fet de pagès i des de fa poc, a més de dedicar-se a la terra i a les vinyes -com tants d'altres porrerencs-, s'ha mig introduït en un altre negoci: **"Ara fa dos anys, la meva esposa i jo vàrem animar-nos a obrir *Lo Teatret*, l'únic restaurant que hi ha a Porrera. Només entrar-hi, hom s'adona de seguida que, en uns altres temps -a finals del segle passat -, per ser més exactes-, allà hi havia hagut un teatre: a una banda, les llotges, a l'altra, l'escenari..."**. Satisfet d'haver contribuït, personalment, a la recuperació d'un espai artístic com aquest -al cap i a la fi, tot un patrimoni històric per a Porrera-, en "Salus" explica que l'esperit de *Lo Teatret* roman encara molt viu : **"No només perquè hem volgut respectar al màxim l'arquitectura i la decoració originals sinó perquè, de tant en tant, ens agrada obsequiar els nostres comensals o que ells ens obsequin a nosaltres -que també s'ha donat el cas- amb concerts de música clàssica, -recitals de poesia o qualsevol altra manifestació cultural"**.

Decididament, però, a banda de l'agricultura i la restauració, l'activitat que més temps absorbeix en "Salus" és la política. **"Vaig començar el 1984 fent de regidor de cultura, esports i joventut. Després va venir l'alcaldia, i de moment ja han passat deu anys. Recordo molt bé el dia que vaig prendre possessió del càrrec, entre d'altres coses, perquè de manera casual va coincidir gairebé amb el dia del meu casament. Aquests dos fets van marcar l'inici d'una nova etapa en la meua vida, plena de canvis personals, polítics i professionals, talment com ha succeït després amb la projecció turística de Porrera"**.

El 1995 va ser, sens dubte, un any clau per a aquesta petita vila del Priorat, tranquil·la i amable que, amb un temps rècord de només dos anys, ha esdevingut una de les poblacions més populars de Catalunya, fins i tot, entre els mitjans de comunicació que hi arriben com mosques, d'enlloc i d'arreu, per fer-hi reportatges (vegeu si no *La Vanguardia* del 12 de març de 1997) : **"És evident que en tot això hi ha tingut molt a veure una persona com en Lluís Llach i el seu penúltim disc. Des que va editar *Porrera*, el nombre de visitants ha augmentat en un cinquanta per cent. Ja ho sabeu, ell, a més, aquí té una casa i està molt implicat en la vida del poble... Quan va instal·lar-se entre nosaltres, la viticultura el va atreure de seguida i va comprar unes finques que, en aquests moments, ja són a punt de donar la primera collita. De cara al futur, em consta que en Lluís té previst de continuar invertint a Porrera i de tirar endavant altres projectes relacionats amb el món del vi"**.

I és que d'un temps ençà, segons afirmen els grans comentaristes internacionals entesos en la matèria, els vins que s'elaboren a Porrera i, en general, a tota la comarca del Priorat han millorat molt de qualitat:

"Ara com ara, això ens està permetent resituar-nos a tots els mercats i competir, sense complexos, amb els vins de La Rioja i de la Bretanya. Actualment, la botella més cara de tot l'Estat espanyol surt d'una de les catorze bodegues que hi ha al Priorat. És un Álvaro Palacios i es ven a 17.000 pessetes. Al marge del preu -una dada, si més no, curiosa de saber-, interessa remarcar que a la nostra comarca el sector del vi cada dia atreu més inversors i, en el futur, estem convençuts que cada vegada n'aniran venint més, tot i el poc suport que estem rebent en aquest tema per part de les administracions".

Els forts aiguats que van caure al sud de Catalunya l'octubre de 1994 van tocar de ple el cor de Porrera. En aquests anys, el consistori ha hagut de treballar de valent per deixar el poble tal com era i tornar a posar les coses al seu lloc. **"Ha fet falta invertir-hi molts diners, pràcticament la totalitat dels pressupostos de l'Ajuntament, i deixar per a més endavant la realització d'altres projectes. Ara les obres de reconstrucció ja estan gairebé acabades i aviat començarem a afrontar, de nou, una de les màximes prioritats que tenim plantejades: ampliar l'actual xarxa de serveis que funcionen al poble. I per què ? Doncs perquè els serveis, atès l'important creixement demogràfic que estem experimentant, són la base del nostre futur"**.

Però si parlem, no de futur sinó de present -ara que Porrera està tan de moda entre els circuits turístics-, es fa inevitable voler descobrir quins són els seus vertaders atractius: **"Porrera és una vila petita, de carrers estrets i costeruts, enclotada a la vall del riu Cortiella. És també una vila plena de rellotges de sol i majestuoses cases pairals, envoltada d'un paisatge esquerp, a vegades, i infinitament generós, d'altres. Jo sempre recomano que el millor és venir a Porrera sense presses i deixar-se seduir pel paisatge. Si, a més, es pot venir el dia de Sant Blai molt millor, perquè aleshores és quan mengem el rotllo amb menjar blanc, unes postres típiques nostres elaborades a base de pasta de coca i ou, llet d'ametlles, mató i canyella"**.

A les persones grans de Porrera se'ls fa difícil de veure en Salustià Álvarez i Vidal d'una altra manera que no sigui en "Salus" ; els més joves -inclosos els seus fills- tenen molt clar que en Salustià és l'alcalde del poble ; ell, per la seva banda, abans que res es considera pare i després: alcalde, pagès i restaurador, **"tot alhora perquè en tot -diu- m'hi trobo de gust. Totes tres ocupacions m'aporten coses molt diferents i la veritat és que si arribés el cas, crec que no podria prescindir-ne de cap. La política em fa tenir objectius col·lectius i conèixer gent que, d'una manera o altra, acaben sent companys. La terra em dóna moltes satisfaccions i em permet desconnectar, quan ho necessito, de les qüestions municipals. I, finalment, la restauració -tot i el poc temps que fa que m'hi dedico- és un sector que cada dia em va seduint més, sobretot perquè des de *Lo Teatret* estem contribuint a la recuperació de la nostra cultura gastronòmica"**.

Salustià Alvarez Vidal - Porrera - 444 hab. (el Priorat)